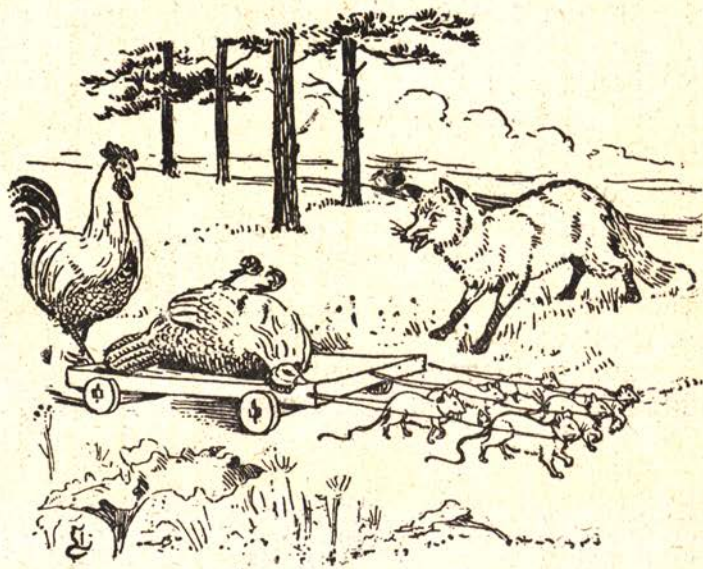

до послѣдното ѹ жилище. Пѣтельтъ съкрушенъ отъ скръбъ, буталъ отзадъ колцата.

На пѣтя ги срѣщнала лисицата:

— Кждѣ така, пѣтльо? — казала тя.

— На погребение — отговорилъ пѣтельтъ, — мойта хубава кокошчица умрѣ.

— Не може ли и азъ да ви придружа.

— Може, казалъ пѣтельтъ. Седни отзадъ на колесницата, конетѣ ни сж яки.

Лисицата седнала отзадъ, а при нея се накачили вълкътъ, мечката, еленътъ, лъвътъ и всичкитѣ горски звѣрове. Така стигнали до една рѣка.

— Сега какъ ще прѣминемъ? — попиталъ пѣтельтъ.

На брѣга на рѣката лежела сламка. Той я взелъ и рекалъ:

— Ето азъ ще я прѣпреча като мостъ и всички ще минемъ по нея.

Но току що шестътѣ мишки стѣпили на тоя мостъ, той се счупилъ и тѣ веднага се удавили. Нова бѣда имъ дошла до главата. Какъ да минатъ.